

פרשת האזינו

“הצור תמים פָּעֵלוּ כִּי כָּל דְרָכָיו מְשֻׁפָּט אֶל אֲמוֹנָה וְאֵין עֲוֹל צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא” (דברים לב, ד)

הצור תמים פעלו - כשירד משה מהר סיני באו כל ישראל אצלו ואמרו לו: משה רבינו, אמור לנו מה היה מדת הדין למעלה? אמר להם: אני אינו אומר לזכות את הזכאי ולחייב את החייב, אלא אפילו להחליף בדבר [אפילו אם מזכה את החייב וכו'] - אל אמונה ואין עול

ספרי דברים, האזינו ב

- האם יש, לפי דרשה זו, מקום לביקורת על מידת הדין?
- כיצד מפרש המדרש את הביטוי "אין עוול"? האם זה ביטוי עובדתי אובייקטיבי? מה הקשר בין ביטוי זה לביטוי "אל אמונה"?